

Member of:

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voices" Publishing
Co., 1255 Queen St. W., Toronto, - L.H. 6-2135
Printed by Litera Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$ 4.00, all other
Countries: \$ 5.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 13 (260) Vol. VIII

Authorized as second class mail by the Post Office Department,
Ottawa, and for payment of postage in cash.

Saturday, March 24, 1962

MASARYKA OSLAVOVAT

ZNAMENÁ STUDOVAT JEHO POLITICKÉ IDEJE

Neúprosný běh času rok od roku zvyšuje počet let, která uplynula od narození zakladatele Československé republiky, a my je už vyjadřujeme v třímístných číslicích. Už je tomu 112 let. Vzdalujeme se časově od Masaryka a při naší fyzické odloučenosti od vlasti a vzhledem k její nové podobě tato vzdálenost se nám zdá ještě větší. Nejhorší osud, jaký může stihnout památku Masarykovy osobnosti a jeho díla, není ani tak přezírání nebo nepřátelský postoj dnešního pražského režimu, ale spíše plané oslavování a prázdné opakování frázi o Masarykovi právě námi, kdož se hlásíme k jeho odkazu. Běda nám, jestliže bychom se shromažďovali v Masarykově měsíci k vzpomínkovým oslavám, vyslechli krásná slova a oživil blahé vzpomínky, ale při tom už nevěřili ve vítězství jeho myšlenek a považovali účast na oslavě jen společenskou

nutností a zvyklost krajaňského života. Masarykovy pamětní oslavy stavějí v poslední době jejich pořadatelé před úkoly stále těžší a těžší. Chyba ovšem není v Masarykovi, ale v nás samých. Jednou z obtíží je problem povolaných řečníků.

Pořadatelé letošní vzpomínkové oslavy narozenin TGM v Torontě, která se konala v neděli 11. března o 3. hodině odpolední v Masarykově hale, měli šťastnou ruku ve výběru řečníka, jímž byl pan Lubomír Zink, novinář a autor četných publikací, působící nyní jako redaktor v "Brandon Sun", Manitoba. Jeho slova, zvláště na začátku projevu, se mohla zdát mnohým z nás tvrdá nebo i nespravedlivá. Byla však pronesena v duchu konstruktivní kritiky, k níž se pojila výzva k sebezpytování, že ne vždycky jsme dobře porozuměli, čemu nás Masaryk učil, a ne vždycky podle toho jed-

nali. Řečník jako by si záměrně vybral nelichotiv posluchačům. Mnohé části jeho projevu byly však živě aklamovány.

Rámec vzpomínkové oslavy byl důstojný. Vedle zástupců kanadské veřejnosti byli tu i zástupci etnických skupin. Oslava byla konána za účasti a spolupráce všech čl. demokratických krajaňských skupin v Torontě a okolí. Hudební část, která měla být původně vyplněna programem trenonského kvinteta, převzal známý krajaňský houslista Karol Dobias, jehož doprovázel na klavír profesor L. Barkin. Obecenstvo však nebylo o nic zkráceno. Dostalo se mu skladeb našich skladatelů v skutečně mistrném podání. Vystoupení pianisty pana E. Bootze mělo rovněž velký ohlas u obecnosti, domníváme se, že místo pro ně bylo spíše až po formálním zakončení oslav. Pohled na Masaryka jako prostého člověka v kru-

hu své rodiny byl nám pěkně připomenut v kapitole nové knihy pani dr. Alice Masarykové "Dětství a mládí". Ukázka přečetla s hřejivým porozuměním slečna Jiřina Loudilová. I návštěva této oslavy byla povzbuzující. Rozlehlé prostory sálu byly zaplněny jak Torontskými tak i návštěvníky z okruhu mnoha mil od našeho města.

Oslava vyzněla v mohutnou manifestaci a byla přiznáním k Masarykovým ideálům, které nejsou překonány dnešní dobou a neplatí jen pro náš národ. To je okolnost, na niž jsme často zapomínali. Pěstování ducha sebekritiky, lepší znalost Masarykových myšlenek a jejich aplikace na změněný dnešek, to byly úkoly, které si odnášel každý účastník letošní torontské vzpomínkové oslavy stodonáctého výročí narození presidenta Osvoboditele. Jaromír Petříček

Z projevu slavnostního řečníka **REDAKTORA LUBORA ZINKA** jenž po stránce myšlenkové byl bohatý a po stránce formální vynikající, vyjímáme několik pasáží:

Myslím, že dnes už je nám všem jasné, že pouhým opakováním sebe posvátnějších hesel nic nedocílíme, nikoho o ničem nepředsvědčíme — nejméně pak sami sebe.

Svět, v němž Tomáš Masaryk žil a na jehož formování se přímo podílel, byl zavalen lavinou druhé světové války. Svět, jehož vzorem se v budoucnou měla — a za klidných mezinárodních poměrů snad i mohla — stát Masarykem založená a ve svých počátcích Masarykem mistrně vedená Československá republika, zůstal nesplněným ideálem.

Mluvíme-li tudíž o Masarykovu odkazu, musíme si nejprve ujasnit, co vlastně máme na mysli: skutečnost první republiky, která neměla čas dorůst do Masarykových představ politického, hospodářského a sociálního systému humanitní demokracie, či ideál tohoto společenského zřízení budoucnosti jak se jeví ve spisech T. G. Masaryka.

Já osobně se domnívám, že považovat za Masarykův odkaz první republiku, tak jak existovala až do Mnichova, znamená Masarykovi nerozumět. Masaryka nechápat, Masarykův význam snižovat.

Proč? Protože první republika, i když nesporně dosáhla vysokého stupně spořádanosti v rozhárané Evropě, byla jen prvním krokem na cestě ke splnění Masarykovy představy skutečné demokratického, sociálně spravedlivého státu.

Každý exil, dříve či později, propadne tendenci přehlížet nedostatky a idealizovat úspěchy minulosti. To je pochopitelné, ale nezdravé, protože minulost, jakkoli idealizovaná, nemůže být programem a cílem realistické práce. Minulost patří historii, nikoli rychle se měnícímu světu v němž žijeme. Jsem přesvědčen, že kdyby Tomáš Masaryk byl dnes mezi námi, první věc, kterou by nám, a hlavně našim exilovým politikům, řekl by byla: Přestaňte vzdychat po minulosti; přestaňte si idealizovat minulost; přestaňte si nalhávat do kapsy, že návrat do dávno překonaných poměrů je možný či žádoucí.

Tím, že se na Masaryka téměř do jednoho díváme takřka výlučně jenom jako na zakladatele a prvního presidenta Československé republiky, upíráme mu sami před sebou a před

světovou veřejností jeho pravou velikost, jeho přední místo mezi nejvýznamnějšími politickými mysliteli moderní doby. Tím, že jej při vši té spontánní, samozřejmě, plně oprávněné úctě a lásce ztotožňujeme s naším předmnichovským státem, odkazujeme jej do minulosti a do svérací kazajky zeměpisu předválečné Evropy, zatímco Masarykovi po právu patří místo světového majáku demokracie budoucnosti.

Na otázku proč tak svorně a vtrvale Masarykův význam vzdor upřimému oslavování snižujeme, odpověď je nasnadě: protože Masaryka jinak než ve zbožněné představě tatíčka osvoboditele takřka neznáme.

Ruku na srdce. Kdo z vás zde přítomných četl, neřku-li bedlivě studoval, Masarykovy spisy? Kdo četl "Světovou revoluci", kdo četl "Sociální otázku" (která, po mém soudu, obsahuje dosud nepřekonanou kritiku); kdo četl "Cestu demokracie", "Sebevraždu", nebo jen ty útlé, ale pro pochopení Masaryka důležité svazky: "Jak pracovat" a "Ideály humanitní"? Pravda, snad každý četl "Hovory s Masarykem", ale jakkoli mistrně se Čapková podařila popularisace Masarykových myšlenek, četba "Hovorů" nemůže nahradit studium Masarykových spisů.

Jestliže my, Češi a Slováci, Masaryka po většině známe jenom jako o věnčený symbol dvaceti let svobodného Československa v předválečné Evropě, nemůžeme ovšem žádat cizince, aby se na něj, na základě našeho podání, dívali jinak než jako na jednoho z národních hrdinů jedné z těch nešťastných zemí, o nichž se teď mluví a píše jako o zemích komunistických. Kdybychom své přísahy věrnosti Masarykovu odkazu mínili poctivě, museli bychom jeho odkaz vývoje demokratické ideje všichni tak dobře znát, abychom jeho aplikaci na současná poměry mohli všude tam, kam nás osud zavál, soustavně a účinně šířit.

Kolik z nás ví, že v souboru Masarykových projevů "Cesta demokracie" najdeme ku příkladu takovéto pasáže:

"Náš program je humanitní program. Člověk nemůže mít jiný program než zdar člověka. Humanitní program znamená zároveň úsilí po sjednocení všeho lidstva. Tento humanitní program bude uskutečněn

jenž po stránce myšlenkové byl bohatý a po stránce formální vynikající, vyjímáme několik pasáží:

spojenými státy Evropy."

Já zde nemohu pokračovat v citování z nepřehledného bohatství Masarykova myšlenkového odkazu. Hledá-li však odpovědi na nejpálčivější otázky nikoli československé minulosti, ale současného a budoucího světového dění, najdete je v Masarykovi. Hledáte-li odpovědi na argumentaci přímé či zakuklené komunistické propagandy žlímíru, najdete je v Masarykovi. Hledáte-li odpovědi na současná a budoucí problémy mravní, náboženské a filosofické, najdete je v Masarykových spisech. Ne ovšem uctivým papouškováním všeho co Masaryk napsal, nýbrž kritickým rozбором jeho názorů, kritickou aplikací jeho myšlenek na měnivý běh událostí, na protiklady ideí naší doby.

Lze namítnout, že srovnávat situaci prvního a druhého odboje se situací naší je nesprávné a nespravedlivé. V obou předcházejících případech svět byl ve válce a náš přínos válečnému úsilí Spojenců byl vítán. Dnes, v době zcela nových forem urputného zápasu demokracie s nepřáteli svobody, v době zdánlivého míru, podmínky naší práce jsou prý mnohem obtížnější.

Já se domnívám, že těmito a podobnými omluvami si prostě snažíme osladit hořkou pilulku pocitu viny za naši dnešní nemohoucnost. Je sice pravda, že nám chybí politické vedení, které by místo nechutných tahnací o reprezentaci neexistujících politických stran a místo osobních ješitností reprezentovalo živelné zájmy národa, ale je toto smutná podívaná na kocovinu našich politiků dostatečným důvodem k házení flinty do žita?

Naší obrovskou výhodou proti prvnímu, a částečně i druhému odboji je, že nemusíme nikoho přesvědčovat o právu Čechů a Slováků na sebeurčení. Československý stát, i když dočasně znásilněn komunistickými náhončími Moskvou, neprestal existovat, jeho právoplatné místo v Evropě není nikým popíráno. Náš úkol tedy nespočívá v přesvědčování vlád Západních mocností o právu Čechů a Slováků na vlastní stát, nýbrž v přesvědčování veřejnosti svobodného světa, že k poválečnému začlenění Československa do komunistického bloku došlo proti vůli většiny národa, v dů-

pokrač. na str. 2.

POZDRAV DO BRONTE

Jelínkovi z Bronte dosáhli v těchto dnech velikého vítězství na mezinárodních krasobruslařských závodech v Praze. Skvělým výkonem proslavili jméno Kanady a Českoslovačku na mezinárodním sportovním poli. Přeplněný stadion za účasti 20 tis. diváků bouřlivě zdravil vítěze po skončení závodů. Marie a Otta byli hluboce dojeti srdečností pražského obecnstva.

Jménem redakce a všech Českoslováků, doma i v cizině, vám Jelínkovi, ze srdce děkujeme.

S vašim úspěchem jsou i naše jména spjata. Do další práce vám přejem mnoho zdaru! Red.

PRINCEZNA PAMPELIŠKA

Slavná hra Jaroslava Kvapila, "Princezna Pampeliška", jež byla nedávno uvedena v Torontě čs. divadelním kroužkem, bude opakována. Aby mimotorontským a dětem bylo umožněno shlédnout tuto překrásnou hru, představení započne ve 4 hod. odp., v neděli 25. března v Masarykově hale. Výprava bude zmíněna a přestávky podstatně zkráceny, takže celé představení nebude trvat déle než dvě a půl hod.

Hru všude doporučujeme!

ZENEVA

Zeneva je tradičním místem, kde se již mnohokrát jednalo o politický i hospodářský osud světa. Přímou i nepřímou tam již bylo mnohokrát zaséváno símé lepší budoucnosti mezinárodního soužití obyvatelů této planety, bohužel mnohokrát símé nejen nevzrostlo, ale ani nevzkliklo. Zdá se, že je Zeneva tradičním místem mezinárodních konferencí, jež začínají v nejlepší vůli alespoň jedné z účastnících stran a končí v ne- vůli stran obou.

Nyní jsou zraky politického světa opět upřeny k Zenevě. Sešlo se tam 17 zahraničních ministrů, aby nějakým pozitivním aktem vyřešili stále naléhavější problém omezení a zastavení závratných závodů ve zbrojení vůbec a v nukleárních zvláště, a aby odstranili t. zv. Berlinskou křis, která již po léta velmi labilně balancuje na ostří jemného rozhraní války studené a horké mezi světem svobody a rudým diktátorstvím. Oba problémy jsou nejcitlivějšími nervy současného mezinárodního dění a oba problémy nesou hamletovské motto "Být či ne- být" pro existenci obou polovin světa.

Ovšem, již z polooficiální krátké přehledy této konference se zdá, že dobrá vůle tradičně zůstane jen na jedné straně. Spojené státy v úloze vedoucího činitele demokratického seskupení světa předkládají návrhy připravené v dobré vůli o pokus zbavit lidstvo strachu před jeho vyblazením a upravit alespoň trochu slušný výhled do budoucnosti. Na druhé straně Sovětský Svaz, diktátor komunistického světového bloku, nesnaží se zatím ani vykročit na cestu plodné dohody a předem odmítá vše, co neleží v linii jeho imperialistické nenasytlosti.

Ještě konference ani nezačala a sovětský představitel na každý podnětný pokus ohledávající možnosti dorozumění měl jen monotonní odpověď: Niet! Tedy s dobrou vůlí rudo- ho partnera pravděpodobně počítat nelze. Je to smutné, je to nebezpečné pro život na této planetě a je to nedobré znamení pro průběh i výsledek celé schůzky.

A přece je nejvyšší čas, aby Zeneva přestala být místem nevydařených pokrac. na str. 3.

DE GAULLOVO HISTORICKÉ POSLÁNÍ

Ferdinand Peroutka

Generál de Gaulle, ujímaje se vlády ve Francii, sliboval novou periodu francouzské velikosti a slávy. Není s pozoruhodnou odhodlaností, provádět největší čin likvidace francouzského imperia: vyjednávat s alžírskými rebely samostatnost, nejednat s nimi jako s povstaleci, nýbrž už jako s vyslanci nového státu. Mnozí Francouzi v tom nevidí ani velikost ani slávu.

Gaullovy veřejné výroky o Alžíru nejsou zcela důsledné. Jednou praví, že sebeurčení je jediná politika, hodná Francie, jindy praví, že je to "jedine východisko". Hledajíc, co to ve skutečnosti jest, vyjdeme od faktu, který až dosud citoval každý, kdo píše o Gaullovi. On byl vynesl k moci vzpourou francouzských alžírských usadlíků a francouzské armády proti kompromisnímu řešení alžírské otázky, ze kterého podezřívá vládu čtvrté republiky.

Odhodlání politiků čtvrté republiky řešit alžírský problém bylo slabé, je-li srovnáno s odhodláním Gaullovým. Od chvíle, kdy toto se vyjevilo, nemá Gaulle horší nepřátele nad své gaullisty z roku 1958.

Rozejít se s nejvěrnějšími, neenergičtějšími přívrženci, skoro je bez lítosti odhodit, je nejiracionálnější podnik, jaký si může dovolet politický vůdce. Jsou v Gaullově povaze rysy, které to mohou učinit pochopitelnějšími. Snad přiroda, snad rozumné přesvědčení o nutnosti toho daly mu nadměrnou dávku hrstivosti a sebevědomí. Udržuje distanci ke všem lidem, ale skoro se zdá, že nejvíce ke svým přívržencům. To někdy může být známka skutečné velikosti, jestliže politický vůdce prokazuje pozornost spíše odpůrcům než těm, kdo jdou za ním.

Jak má být povinností státníkovou, Gaulle si vypracoval představu o pravděpodobné budoucnosti, zafixovanou od celkové souvislosti a logiky historie. Význam současné faktury nebývá hned jasný žijící generaci, a Gaulle si asi samostatně udělal představu také o pravděpodobné přítomnosti. Válka v Alžíru vyčerpává síly Francie. Trvá tak dlouho a ještě je tak bez výsledku a vypadá tak neskončitelně, že bylo třeba se rozhlédnout, zda některé velké síly nestojí spíše na straně rebelů než na straně Francie.

V jednáních s alžírskými rebely sotva má na mysli úplnou kapitulaci Francie. Ale zdá se mu, že čas dospěl tak daleko, že bývalé koloniální státy nemohou od svých bývalých kolonií odřezat více než přátelství. Jsou některé bývalé kolonie, které, když dostaly samostatnost, zůstaly ve svazku francouzského společenství, podporují Francii politicky a nehlubší si v samostatnosti příliš nedůtklivé. To, nepochybně, je Gaullov plán s Alžírem. Nikdo, ani on sám, nemůže vědět, zda se podaří, neboť válka a násilí trvaly tak dlouho, až všechny vášně byly probuzeny.

Vede tedy Gaulle svou zemi do budoucnosti, kterou pokládá za nevyhnutelnou. Na neštěstí brána do této budoucnosti je šedivá pro oči vlivných francouzských vrstev, a když se branou projde, je nejdříve nutno sestoupit o několik schodů níže. Gaulle, více než kdo jiný, mluví o slávě Francie. Stojí před obtížným úkolem vzbudit v zemi pocit, že francouzské prapory, když jsou v Alžíru svíhány, jsou právě tak slavné jako když tam byly rozvíhány.

Zde snad může být ukázáno na to, co je to duch čistě tragédie. Když hlavní osoba spáchala, jako Hitler, řadu každému zřejmých ohavných zločinů a pak byla dopadena a potrestána, to není látko pro tragedii, to je látko pro mezinárodní soud nebo pro zprávu v novinách, podobnou policejnímu raportům. Taková osoba dostala, co jí patří. Ale podstatou tragédie je nevinnost a osud silnější než člověk. V hledišti tragického divadla se neradujeme, když hlavní osoba padne. De Gaulle je tragická postava. Co jedni Francouzi pokládají za jeho vinu, druzí pokládají nebo budou pokládat za jeho zásluhu. Ať udělá to či ono, bude to z určitého hlediska chyba. Byl postaven

mezi dvě velké síly a patří částečně ke každé z nich — k Francii a k duchu času. Stojí uprostřed povinnosti pevnosti a povinnosti moudrosti. Přítomnosti platí za budoucnost. Státník, na němž spočívá nutnost velkého rozhodnutí, často žije v osamocení, poněvadž ostatní v kritické chvíli rádi se uchylují do tepla neodpovědnosti. Osamocení Gaullovo je o to hlubší, že si v něm libuje, je-li o něm něco jisto, tedy to, že nikoho nepovzbuzuje k intimitě. Vůdce čerpá svou sílu buď z budoucnosti, která mu dává směr, nebo z minulosti, jejíž tradice ho organizuje a dodává mu výjimečnou sílu v rozhraně dob. Mohli bychom říci, že de Gaulle hovoří více s mrtvými Francouzi než s živými.

V jeho situaci je nyní něco paradoxního. Snad je bytostně blíže svým nepřátelům, než svým přátelům. "Elita národa je proti mně." Hořká to poznámka toho, kdo kdysi beze vši pochyby vyšel, aby spolu s elitou formoval mysl národa. Důstojníci, vysocí úředníci, muži hospodářského života, intelektuálové buď si jinak představují slávu nebo mají jiné politické přesvědčení. Kdo podporuje Gaulle, je velká většina prostého lidu. Gaullova filosofie nemohla než učinit ho skeptickým k moudrosti většiny, a nyní není nic jiného, co by ho politicky zachránilo, než většina. Může být poražen v parlamentu, ale ne v plebiscitu. Musí však podezírat, že ona velká většina prostého lidu, která stojí za ním, je přístupnější chutím klidu a pokoje než požadavkům slávy. Přijímá Gaullovo řešení alžírské otázky, poněvadž chce mít konečně klid. Ani se příliš nezajímá o detaily budoucího uspořádání. Gaulle si nemůže zatajovat, že pravděpodobně, s touto většinou je snadnější jít do ústupu než dopředu.

A druhému táboru Gaulle musí dosti namáhavě vysvětlovat, co míní slávou. Slovo "gloire" fascinovalo Francii za Napoleona. V době ústupu z Alžíru elementy francouzské slávy nutně musejí být skromnější, pojem slávy složitější. Musí to být sláva přístupná Francii, jejíž velmocenské postavení oslablo. Tu Gaulle někdy mluví o velikosti, grandeur, jež je v porozumění jiným národům, o morální velikosti toho, že Francie dá Alžíru svobodu. S plným oprávněním mluví o kulturní velikosti Francie: tu ještě vždy tato země má naději na vůdcovskou roli.

Politický idea francouzského grandeuru musí být uměleji konstruována, a sleduje tuto ideu, Gaulle někdy působí nepřijemno-

stí mezi západními spojenci a uvnitř evropského sjednocení. Přijímá ideu evropské jednoty, ale třeba chce vyhradit Francii zvláštní roli. Je-li taková kombinace možná, de Gaulle je muž kterému by se snad mohla podařit. Ale je to neshadná kombinace, a není o ochotné přijímána druhými. Gaulle chce, aby Francie byla členem evropského společenství, zároveň však, aby hrála zvláštní roli a nějakým způsobem byla vůdcem Evropy. Nepřijímá atomickou disciplinu, o kterou svět, zatím marně, usiluje. Gaulle trvá na tom, že Francie bude provádět samostatnou atomickou politiku. Kdž všichni se chystali na vyjednávání se sovětským Ruskem, Gaulle byl proti tomu. Účelem toho všeho je vstřípní Francii slavné vědomí individuality.

Kdo se vydal, aby pochopil de Gaulle, neměl by zapomenout, že ve svých válečných pamětech Gaulle prozradil jedno své tajemství. Čím slabší byl v exilu, tím nepovolněji vystupoval, aby si vynutil úctu. Je zcela pravděpodobné, že nyní opakuje tuto svou taktiku. Není nepovolný v Alžíru, kde se cítí postaven proti směru historie. Aby zachránil gloire, bývá nepovolný a náročný uvnitř západního společenství. To by vskutku odpovídalo jeho diplomatické taktice za války: vůdce země má být neústupný, když se cítí slabý.

Kritika de Gaulle je ve Francii bouřlivá. Někdy je kritován bombami. Ale jednou celá Francie pochopí, že byl poslem historické nutnosti.

PORTRAIT KOMUNISTICKÉHO MINISTRA BARÁKA

Ve svém projevu na "slavnostním aktu" v Bratislavě, o němž referuje Rudé právo, se Antonín Novotný znovu opatrně zmínil o případu dřívějšího člena politbyra a místopředsedy vlády Rudolfa Baráka: "...Přijali jsme již některá opatření, aby - od vlády počínaje - se úroveň řízení stále zvyšovala a postupně se vymýtilo všechno to, co tam nepatří."

Jak ukazují některé události ve vnitřním životě naší země, nejme případ Baráka, budeme muset vybudovat skutečně účinnou kontrolu, ovšem ne pouze administrativní, ale politickou. Budeme muset do důsledků do našeho politického i státního života prosadit zásadu, která platí bez výjimky pro každého funkcionáře. Zásadu - důvěry, ale prověřuji. Nebudu podrobně hovořit o případu Baráka. V průběhu vyšetřování o něm generální prokuratura vydá zprávu.

Jak se věci vyvíjí, jde o daleko větší věc, než jsme mysleli původně, o věc spojenou s politickými osobními cíli, které měly být dočasně cestou protistranické činnosti a vytvářením nedůvěry k orgánům strany a vlády. Jde o široké porušování socialistické zákonnosti Barákem a jeho pomocníky, jde o rozkrádání socialistického majetku, jde o zneužívání natné důvěry v ministra vnitra při hospodaření s peněžními prostředky. Vyšetřování pokračuje a odhaluje Baráka jako politického dobrodruha s kariéristickými cíli. Zároveň ho ukazuje jako zloděje, který pro sebe okrádal stát.

Rokužel máme ještě dost případů, kdy lidé, jimž jsou svěřeny materiální a finanční prostředky, mocenským tlakem Západu, kterému se snad postupně podaří posunout Železnou oponu ze středu Evropy k původní hranici Sovětského svazu. Odčinit únor vnitřně vyžaduje Masarykovsky důkladnou analýzu a revisi systému, který vítěztví komunismu a před tím nacismu umožnil; revisi stranickosti a chybné liberalistického pojetí demokracie, které již dávno není s to řešit naléhavé problémy druhé poloviny dvacátého století. Znamená to návratem k Masarykovým ideám humanitní demokracie hledat nové demokratické formy, nové formy demokratického řešení problémů, vzniklých rychlým pokrokem vědy a techniky a pomalou přizpůsobivostí společenského zřízení. Znamená to hledat i nové státní formy a nové uspořádání Evropy, ba i širších, interkontinentálních hospodářsko-politických celků, které by vyloučily periodické lámání páteře jednotlivých malých národů. Jinak není a nebude možno očekávat nic jiného — i ve světě zbařeném komunistického gangsterství — než oportunistické kolísání a v kritických okamžicích osamocení, bezradnost a nakonec opět ztrátu svobody.

Pro vlastní potřebu a posilu je, myslím, možno shrnout dnešní posici demokracie takto: základní principy demokratismu a individualismu, tak jak je chápal a hlásal Masaryk, trvají a budou trvat nadále, neboť odpoví-

PŘÍLEŽITOST K TRVALÉ PRÁCI

Pro zručné strojníky

V TOVÁRNĚ KDE SE CÍTÍTE JAKO DOMA!

Hledáme několik strojníků, kteří jsou vyučení soustružníci, revolveraři, horizontaři, frézari a kaliči a dovedou dělati kvalitní práci jaká se požadovala doma.

V zaměstnání, které nabízíme, není "automation". Není to práce pro přelétavé lidi. Je to práce při níž má člověk nejen slušný výdělek, ale při níž si také zachová a rozmnožuje onu zručnost, jíž se učil po celý život a která je, mimo zdraví, tím nejvzácnějším zajištěním jeho budoucnosti v nové zemi.

V naší strojírně najdete lidi, kteří jsou Vašimi krajany. Mnozí z nich jsou zde již dlouhá léta a líbí se jim tu nejen práce, ale také přátelská společnost krajanů a zdravé prostředí v okolí s nejlepší příležitostí k venkovním sportům. Je to kraj kam přijíždí rok co rok tisíce Američanů, aby platili za zotavení a zábavu u jezer a řek, jež jsou v našem okolí anebo v pohodlné vzdálenosti "weekend" cesty od naší obce.

Nejste-li spokojeni v hluku a útisku života velkoměsta nebo s jednotvárnou a nejistou prací - a jste-li skutečně dobrým strojníkem, přihlaste se osobně anebo písemně na adresu:

BATA ENGINEERING

BATAWA — ONTARIO

se domnívají, že s nimi mohou hospodařit podle svého i pro sebe.

Také Barák měl odpovědnost a jeho odpovědnost byla tím vyšší, čím významnější zastával funkce. A podle tohoto také ponese důsledky...

Je zajímavé, že mezi touto tištěnou verzí Novotného výroku a zněním, které bylo zachyceno odposlouchávací službou podle pražského rozhlasu jsou určité rozdíly.

Podle rozhlasu mluvil například Novotný o Barákovi jako pokrač. na str. 3.

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Iur.) LL.B.
Tel.: EMpire 8-5536
Ste 215

NOTAŘ A ADVOKÁT

57 Queen Street West, Toronto 1

dají všeobecným a všelidským představám a požadavkům harmonického, svobodného společenského soužití a vývoje. Zklamaly však některé dočasné, prudký vývojem posledních desetiletí překonané formy demokratické praxe, demokratické roztříštěnosti. A spolu s těmito překonanými formami zklamaly i jejich představitelé, kteří se odmítají přizpůsobit velikým vývojovým změnám. Je proto imperativní hledat nové formy a nové lidi, oproštěné od setrvačnosti maloduchých praktik stranického hašteření a osobního sobectví. Je třeba naplnit demokratické pojetí společenského zřízení novým nadšením, které by bylo s to jednotně a úspěšně čelit jakémukoli fanatismu dočasných diktatur. A nadšení tu bude jediné tehdy, bude-li živeno pohnutkami jak ideálními, tak i praktickými.

My v emigraci, chceme-li být věrni Masarykovu pojetí demokracie jakožto pokračující světové revoluci ke stále spravedlivějšímu, vskutku humanitnímu uspořádání lidské pospolitosti, musíme se snažit tomuto vývoji pomáhat v rámci našich nevelkých, ale dosud ne plně a účinně využitých možností. Míra, v jaké se nám to podaří, bude i mírou našeho zdlouhavého — a neváham říci trestuhodně neukáznutého — dorůstání do odkazu Tomáše Masaryka, jehož 112. výročí narození, současně se 14. výročí tragické smrti jeho syna Jana, dnes vpo-

ČESKÝ EXULANT V CIZÍCH METROPOLÍCH

Na prvním místě z deseti nejlepších knížek pro americkou mládež uvedl nedávno "New York Times" knížku českého exulanta Miroslava Šaška "New York". Šašek dostal diplom americké Society of Illustrators, který jednou v roce dostává nejlepší ilustrátor v Americe.

Šaškov "New York" je jednou z již dlouhé řady jeho knih, které vypravují a zachycují život světových metropolí na dvou kontinentech se všim pozoruhodným a zajímavým. Šašek putuje hlavními městy a maluje pro malé i velké "průvodce velkoměst": New York, Londýn, Mnichov, Edinburgh, Benátky a v první řadě Paříž (anglicky u MacMillana, německy Kindler, italsky Fabri...).

Na své knížce začal Šašek pracovat 1957 v Paříži. Jeho smysl pro detail městského i lidského charakteru, jeho zpodobení hmoty i duše, dovednost zachytit i v mozaice celek, jeho vidění a humor přinesly jeho prvnímu pokusu úspěch, když po několikaleté činnosti v Mnichově se vrátil k paletě v Paříži. Jeho knížky, které jsou portréty světových metropolí, vyšly již v Paříži, Spojených Státech, Londýně, Mnichově, Miláně, Finsku, Švédsku a nepochybně vyjdou v dalších zemích a zemědělech.

Každá knížka obsahuje 80 kreseb a na každé pracuje malíř 3 až 4 měsíce. Podle smlouvy s nakladatelem má namalovat 2 knížky do roka a čekat na něj, po úspěchu v San Francisku, v Tokiu, Kong-konu, Rio de Janeiro, v Indii a v Evropě Vídeň, Amsterdam, Berlín, Stockholm, Kopenhaeg. V tom je skryto ovšem určité tvůrčí nebezpečí mechanizace a umělecké machy a Šašek proto přemýšlí, že by měl malovat hned portrét celé země, s mnoha městy a ještě více s množstvím lidí, a v úvahu přichází země velmi stará a jako velmi nová a moderní, totiž Israel.

Šašek je malující psycholog, sám o své tvorbě říká: "Napřed

si něco přečtu a pak tam prostě jedu, chodím a kreslím...". Lístujeme-li těmito "průvodci", vidíme, že má oči otevřené a že dovede vyhmátnout typické: podívejte se na jeho klobouky, na tvrdáky Angličanů, na čepice Francouzů, na bavorské klobouky s kamzí štětkou, na dvojroháky římských policistů, na červecí londýnských busů, na bílou výšku mirakodrapu, na věže mnichovské Frauenkirche, dokonce na vytváření vyjádřenou - londýnskou mlhu.

Šašek vyjadřuje vlastní text o brázkách a ten stručný a strohý text, s mála slovy, jen s několika poznámkami je vlastně jen ilustrací - vlastní kresby. Autor obrátí prostě funkci slova a obrazu. Český exulant miluje města s jejich nádhrou, pýchou a tradicí, jejich třídy, bulváry a náměstí, nádherné a vznešené budovy, parky a křižovatky, ale vždycky mu zbude čas odskočit si do zapomenuté, zasněžené uličky. Také ona je součástí moderního a životem vřelého babylonu a vždycky mu zbude čas na člověka, na onu kypící masu velkoměst, na obchodníky i dělníky, slečny z kanceláří, policisty, královské gardisty, dívky, kolportéry, lidi v kloboucích i prostovlasé, mláďaře, řečníky, námořníky, cestující, čekající i ujíždějící, v autech, metrech, autobusech, kočárech i kočárcích. Nejsou to papíroví lidé, žijí stejně v dětské fantazii jako ve skutečnosti, v celé svoji člověčině. Šašek jako exulant ztratil rodnou zemi a rodné město a proto mu zbývá tolik lásky, porozumění, shovívavosti a objevitelství pro jiná města a cizí národy: Šašek je jedním z davu a - přece není.

Šaškovy knihy mají stejný osud jako Čapková "Dášenka", mladí čtenáři a obdivovatelé dostanou ji, až když rodiče ji prolistují, přetout, prohlédnou a sami se pokochají - a to jsou nejlepší knihy pro mládež. Šašek reprodukuje a tlumočí - jako žádný průvodce a žádná fotografie - barevný, daleký svět. Dr. Jaromír Měšťan

NOVÉ CESTY DEJEPIŠNÉHO BADÁNÍ

Příběhy naší rodiny nemusejí průměrného českého čtenáře zajímat. Ale zajímavými se stanou, když jsou ilustracemi nového slohu dějepisné činnosti, který se nyní pěstuje ve staré vlasti. A tak si troufám upozornit na článek, který vyšel v "Jihočeské Pravdě" 22. října minulého roku. Co je jeho obsahem? Autorka tvrdí, že slyšela nějakou starou paní vzpomínat laskavě na svého nebožtíka strýce Adolfa. Toho, kterému nacisté konfiskovali celý majetek. Autorka, která, jak s radostí zjišťuji, do velké rodiny Schwarzenberských příslušníku nepatří, cítí se tím povzbuzena proti němu, a proti naší celé rodině psát. Cítí tak způsobem dvojnásob pozoruhodným. Zprvu otiskuje celé provolání, které nebožtík napsal v roce 1947 "Všem mým věrným zaměstnancům v Čechách". Není jinak právě obyčejem usměrňovacího tisku, aby dopřával protivníkovi slova: činí-li tak "Jihočeská Pravda", tedy patrně je přesvědčena, že Adolfova slova jsou dosud nezapomenuta. Ale mnohem pozoruhodnější je něco jiného. Autorka sice tvrdí, že psala "z archivních materiálů", ale pak se vznímá na následující větu, kterou bych nejraději zapsal zlatými písmeny do dějin české vědy a literatury jako ohromující doklad česní duševní tvorby. Poslyšte: "Jak brát vážně slova 'knížete' Adolfa o jeho vztazích k českému národu, když si je můžeme zkontrolovat s beletrizovanou historií, kterou tak mistričně zachycuje ve svém mnohospazkovém díle Naši, Josef Holeček."

To tu opravdu ještě nebylo; to se tuším říká možnost: tvrdí totiž něco, a jako důkaz uvádějí - román. Bude-li se český dějepis brát cestami, na které se otevírá vyhlídka, tu se můžeme dočkat pěkných věcí. Král Přemysl bojoval po boku pohanských Polabanů; proti Němcům; důkaz: Třebízského román "Dagmar". Jiskra z Brandyse byl husita; důkaz: Jiráskův román Bratrstvo. Proto-

koly sionských mudrců jsou pravé; důkaz: Krasnov, "Od carského orla k rudému praporu". Zde opravdu stojíme před naprostou metodickou novinkou, která může dějepisné badání postaviti na novou základnu, a neodepřeme autorce svou obdivnou úctu.

Ostatně ji dáváme rádi za pravdu tam, kde její zjištění je nesporně pravdivé. Autorka mluví o tom, že se v Západním Německu chystají protičeské akce, a že Adolfovým dědicem je jeho bratranec Jindřich (kterého nacisté věznili a hladu skoro umorili; to ona neříká, ale Schwarzenberci to vědí). A říká: "Nejsme jistě fantasťáci, když předpokládáme, že mnohá marka z výnosů panství... putuje do západního Německa." Jistě ne! přísámboh nejste fantasťáci, kteří by něco takového opravdu předpokládali: jste záměrnými a vědomými lháři, když něco takového tvrdíte.

Než to konečně není zajímavé, alespoň to není nové. Zajímavá a nová je jediná metoda, kontrolovat dějiny románem. Ještě k tomu románem od Holečky, velikého bojovníka za svobodné selství. Za dob feudální roboty seleká půla obnášela asi 50 % polnosti v Čechách; dnes obnáší méně než 10 %. But that is another story.... Karel Schwarzenberg

Východoněmecké noviny "Neues Deutschland" kritizují fakt, že se úřadům dosud nepodařilo do produkce zapojit všechny práce schopné východoněmecké ženy. Největší překážkou prý jsou manželé, kteří jsou proti tomu, aby jejich manželky pracovaly v továrnách a zanedbávaly rodinu a domácnost. *

V Casablance marockou vládu o asyl požádalo 22 pasažérů východoněmecké výletní lodi "Fritz Heckert". *

V Československu byl na 10 let vězení odsouzen sochař Jiří Kemr, protože prý svá díla prodával za přemrštěné ceny.

DÁMSKÝ ODBOR ČSNS

Podáváme zprávu o činnosti Dámského Odboru v roce 1961. Náš program byl sestaven po důkladném promyšlení a doufáme, že vyhovoval všem těm sestrám, které na naše měsíční schůze chodí a u nás v každém směru podporovaly. Pro zájem uvádíme program minulého roku.

J. EDEN - Přednáška o činnosti Radia Svobodné Evropy - J. Pej-skar.

ČENOR - Přednáška o sociální činnosti v Kanadě - Ses. Michal-ovská.

BŘEZEN - Mexico - film a před-náška - K. Hais.

DUBEN - Modní přehlídka vlastně ušitých šatů.

KVĚTEN - Lékařská přednáška - Dr. Šíreková.

ČERVEN - Vzpomínka na Dr. M. Horákovou - Ses. Špačková a J. Čorn.

ZÁŘÍ - Večer talentů.

ŘÍJEN - Přednáška ses. Steín-ské o udržení mateřštiny v cizině.

LISTOPAD - Bazar.

PROSINEC - Vánoční večer. Hudební vložkou poslouchala ses. Tanzibudková z Austrálie.

V únoru 1962 jsme konaly recepci na torontské radnici určenou pro nové občany.

Na poli sociálním jsme vyvinuly akce, která je velmi potřebná. Adoptovaly jsme 7 rodin starých a nemocných uprchlíků v Německu. Naše sestry těmto rodinám dopisují a k vánočním jim byla zaslána podpora z našeho fondu. Dopisováním si naši přátelé v Německu uvědomují, že nejsou tak docela sami, že máme o ně zájem. Dávání samo o sobě není vyplněním potřeby, není-li zároveň spojeno s osobním zájmem a nejsme-li ochotni tyto lidi mravně podporovat i v jejich problémech. Tato dopisovací akce je vedena W. V. S. (Women's Voluntary Services) v Anglii. Tento spolek má vlastní sociální pracovníci, která dotyčné případy vyšetří. Naším sestrám a jednomu bratrovi, kteří se o dopisování tak pečlivě starají, patří naše upřímné díky.

Podpořily jsme též vánočním dárkem pacienta z Českoslováka, který je v ústavu pro duševně choré.

Děkujeme upřímně všem sestrám, které tak ochotně pomáhaly při Bazaru, bez jejich obětavé pomoci bychom nemohly pomáhati tam, kde vidíme, že je pomoci třeba. Děkujeme i těm, které tak pravidelně na schůze chodí, jistě stojí za povšimnutí, že jedna z našich sester cestuje až 2 hodiny ze Scarborough a schůze od doby, kdy mezi nás přišla, nevynechala.

Naším cílem je vytvořit pro naše sestry prostředí, ve kterém se nejen vzájemně pobaví, ale kde se též pončí a ve společné práci pomohou tam, kde je třeba. Rok 1962 doufáme přinese vyplnění mnoha cílů - je však třeba další úsilovné práce. Reč, kterou jsme vyslechly při oslavě 7. března nám ukazuje mnohé úkoly, kterých je třeba se chopit. Doufáme, že najdeme nadále pochopení pro práci, kterou se snažíme konat. I - Ruth Petříčková, předsedkyně. Erika Víznerová, jednatelka.

dokončení se str. 1.
schůzek lodivodů světových osudů a stala se místem, odkud by lékaři nemoci světové politiky mohli do svých domovů roz-nášet zasloužené a nejpů-sobivější sedative pro vy-pjaté nervy zemí a náro-dů.
J.H. Slípka.

AUTO - POŽAR - BONDY
Dopravní a všeobecné pojištění
Výhodnější a levnější podmínky
Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY
124 PANDORA CIRCLE
SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámit, že opět provádí
veškerý Plumbing Heating, opravy a
nové práce, pod firmou

**QUALITY PLUMBING & HEATING
COMPANY**

Volejte LE 3-8396
oooooooooooooooooooo

"politickém dobrodruhu, který svými kariéristickými cíli mnil k uchvácení politické moci".

Tato pasáž byla v Rudém právu "upravena" na pouhou zmínku o "kariéristických cílech". Za to byla přidána věta, že vyšetřování ukazuje Baráka jako "zloděje, který okrádal stát", která se v rozhlasovém vysílání nevyskytuje.

Že po projevu Novotného vznikly určité pochybnosti o vhodnosti jeho prezentace choullostivého Barákova případu, je tedy zcela zřejmé. Je pochopitelné, že tyto změny beztak velmi působit na nepřesných stylisací musí působit velmi divně na čs. veřejnost. Nejvyšší činitel ve státě přiznává, že člen politbyra a místopředseda vlády byl zloděj, přičemž však ani v době jeho degradace a zatčení jeho kolegové v politbyru - podle Novotného - ještě nevěděli, co vlastně všechno provedl a "vše se vyvíjí v daleko větší věc, než jsme původně mysleli".

Na druhé straně se čs. stalinistům dostalo nečekané a pravděpodobně zcela nevídané pomoci ze strany albánských stalinistů a vášnivých nepřátel Chruščovovy linie, kterou čs. režim alespoň na venek pilně vyznává:

17. února otiskl totiž albánský komunistický list "Zeri i Populit" úvodník, ve kterém vítá pad Rudolfa Baráka. Rudolf Barák je v něm nazýván "prostým zlodějem zahraničních deviz" (o devizách ostatně mluvil podle pražského rozhlasu také Antonín Novotný). Úvodník dále naznačuje, že Barák prý byl špiónem imperiálistů a prodává státní tajemství, a vyslovuje přesvědčení, že vina bude prokázána.

Autor článku pak dodává, že také Albánci prý "znali Baráka jako nepřítele a provokatéra", a zmiňuje se v této souvislosti o Barákově návštěvě v Albánii v únoru 1961, kdy Rudolf Barák byl v čele československé delegace na sjezdu Albánské strany práce. Jeho úmyslem prý tehdy bylo "rozdělit a poškodit" Albánskou stranu práce. Na sjezdu Barák údajně "konspiroval s profesionálním sovětským provokatérem a věrným Chruščovovým mluvčím Andropovem" a neslavně se vyznačoval svým "nepřátelským postojem, brutálními poznámkami a nevhodnými, groteskními posuňky" a vůbec svým "hrubým a bezzákladným viněšováním".

Úvodník se zdá vyjadřovat upřímnou nenávisť k Rudolfu Barákovi. Pokud je výrazem opravdového smýšlení albánského komunistického režimu, zdá by se naznačovat, že Antonín Novotný je bližší albánským dogmatikům než Rudolf Barák. Spojování Barákova jména s "Chruščovovým věrným mluvčím" Andropovem ukazuje, že Barák je Albánci pokládán za oddaného Chruščovova stoupence, zatím co Novotný, přes své veřejné odsouzení Albánie, aby se jevil spíše jako stalinista a dogmatik, kterému je v hloubi jeho duše odsouzení Stalina proti srsti. Je zcela dobře možné, že v tomto bodě nejsou Albánci příliš daleko od pravdy. Ovšem způsob, jakým to veřejně konstatují, jistě není příjemný pro Novotného, který ve svém životním zájmu musí dnes hrát roli věrného stoupence N.S. Chruščova.

Přestože Chruščov má zřejmě mnohem menší zájem o provedení důsledné destalinizace v satelitních zemích než v Sovětském svazu, případ Baráka "a jeho pomocníků" by se za této zamotané situace mohl opravdu vyvinout v ještě "větší věc", než Novotný myslí dnes. Mohlo by se opakovat to, o čem Novotný nedávno mluvil, když předložil nejnovější verzi Slánského případu, totiž čistka namířená dnes Novotným proti Barákovi mohla by se obrátit proti vlastním původci.

Podle odhadu učiněného na základě dat, zveřejněných různými státy, svět dle na zbrojení více jak 122 bilionů dolarů ročně, což představuje asi 14 milionů dolarů každou hodinu každého dne. Spojené státy a Sovětský svaz vydají asi 73 procenta této částky.

- 50 mil na 1 galon
- 85 mil rychlost
- 65 mil průměrná rychlost

Spolehlivý, úsporný, čtyřsedadlový vůz

Poslední modely právě došly
SEDAN \$ 1735 - COUPE \$ 1935

TEŽ OJETÉ VOZY NA SKLADE
25 RONCESVALLES AVE, TORONTO

Z. A. MARTINEK
LE 7-4167

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKÁŘ

605 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle ohlasy.

POJIŠTĚNÍ VŠEOHROU

ZIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ
AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ,

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELIN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

ČESKÁ CUKRÁRNA
V HAMILTONÉ
doporučuje
videačské dorty
mandlové a oříškové,
české punchové dorty
a výborné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

213 KING ST. E. - JA 9-2323

Naučíte se náležitě kvašnout

EVROPSKÁ LÉKARNA

posílá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

MODERNÍ POKOJE,

EVROPSKÁ,

FRANCOUZSKÁ KUCHYNĚ,

OBCHODNÍ, BANKETNÍ A

SVATEBNÍ MÍSTNOSTI

K DISPOSICI

ST. REGIS HOTEL

392 SHERBOURNE - WA 1-4135

Majitel: Otto Day.

NOVÉ KOZICHY
NA MIKU. PŘE-
MODELOVÁNÍ
Zboží se zárukou
Odborné opravy
FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON,
Ontario - Tel.: JA. 2-8925

ADVOKÁT

a VEREJNÝ NOTÁŘ

GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

SPORT

V Colorado Springs na mistrovství světa amatérů v ledním hokeji při neúčasti Ruska a Československa zdála se Kanada reprezentována mužstvem Galt Terriers favoritem. První zápasy Kanadanů však již naznačovaly, že mužstvo, jež bylo puvěřeno reprezentaci nedosahuje úroveň týmu, které bojovaly o titul mistra světa v posledních letech. Švédové po vítězství 2:1 nad USA nastoupili proti Kanadě v zápase, který rozhodl o mistru světa. Stali se jím Švédové vítězství 5:3, když na počátku hry vedli již 4:0. Střelecká nepohotovost Kanadanů prohrála zápas s mužstvem rychlých bruslařů a pohotových střelců, kteří měli jedinečnou oporu v brankáři Haggrothovi. Jmenovaný 22 letý švédský brankář schytl během zápasu celkem 35 střel soupeřů. Je otázka jak by skončili Kanadané v celkovém pořadí za účasti ČSSR a SSSR. Slabá reprezentace Kanady udívá tím spíše, že mistrovství hraje se na tomto kontinentě, kde odpadá finanční těžkost, před kterými vždy Kanada stála před zájezdy do Evropy. Kanada je stále vedoucí zemí v profesionálním hokeji, ale ztratila prvenství v amatérech, které loni získala ve Švýcarsku jen lepším poměrem branek před Československem. Mezitím v Moskvě "vzdorzápas" SSSR - ČSSR skončil vítězstvím domácích 2:1. Že by Čechoslováci rádi do Colorado jeli o tom není pochyby, vždyť měli velkou možnost vyhrát. Mezi čs. a ruskými hokejisty žádné velké přátelství neexistuje a Rusové rádi vyhrát mužstvo ze Západu, než ČSSR. Kreml však zřejmě nařídil čs. hokejistům nejezditi a potvrdil, že politika do sportu v zemích za Železnou oponou patří. . .

SOKOLSTVO

IV. Zimní hry Kanadského Sokola se konaly ve dnech 24. - 25. února 1962 v Montrealu. Nepříznivé počasí, způsobené sobotní sněhovou bouří, nedovolilo větší účast závodníků z ostatních kanadských jednot a znemožnilo konání závodů v bruslení a v košťatové. Zimní hry byly zahájeny v sobotu večer taneční zábavou v radnici Town of Mount Royal, která byla pěkně navštívena a navíc zpestřena veselým kabaretním pásmem. Učinkující bratři se překonávali ve svých výkonech a zásluhou bratří Krejso, Dojáčka, Bartoše a dalších, byl sobotní večer úspěšným zahájením letošních zimních her. V neděli dopoledne, na svazích montrealské university se konaly závody v lyžování. V závodech družstev zvítězilo družstvo Sokola Toronto 2 a získalo tím putovní cenu Kanadského Sokola. V jednotlivcích se umístil na prvním místě br. B. Hudoverník rovněž z jednoty Toronto 2. Jednotlivé výsledky:

Družstva	
1. Toronto 2	46 bodů
2. Montreal	29 bodů
Jednotlivci	
1. Hudoverník, Toronto 2	20 bodů
2. Ešner, Toronto 2	14 bodů
3. Kadleček, Toronto 2	12 bodů
4. Prem, Montreal	8 bodů
5. Ing. K. Velan, Montreal	7 bodů
6. Pavel Vidlák, Montreal	5 bodů
Slalom	
1. Hudoverník, Tor.	69,8 vt.
2. Ing. Velan, Mont.	74,5 vt.
3. Kadleček, Tor.	78,0 vt.
Downhill	
1. Hudoverník, Tor.	42,0 vt.
2. Kadleček, Tor.	47,2 vt.
3. Prem, Mont.	48,6 vt.
Přesp. běh 3,5 mil.	
1. Ešner, Tor.	32,04 min.
2. P. Vidlák, Mont.	35,11 min.
3. Pet. Vidlák, Mont.	35,34 min.

V. Zimní hry Kanadského Sokola se budou konat v lednu 1963 v Batawě, Ont.

ČSNS MONTREAL

Československé Národní Sdružení, odbočka Montreal, pořádá v neděli, dne 18. března přesně o 4. hod. odp. loutkové divadlo "Šipková Růženka" v Kulturním středisku Arcibiskupa Berana, 4605,

West Broadway (Autobus 102 a 105). Přijďte všichni a přiveďte své známé.

Československé Národní Sdružení, odbočka Montreal, uspořádá v březnu výstavu československých malířů žijících v Montrealu. Tato výstava bude zahájena ve středu, dne 21. března v 8.30 večer v Kulturním Středisku Arcibiskupa Berana a potrvá 2 týdny. Veškeré dotazy týkající se této události budou zájmem zodpověděny na čísle telefonu: HU-9-9569.

Oslava narozenin presidenta T. G. Masaryka v Montrealu měla neobyčejně krásný úspěch. Bližší referát o této události přistě.

Tradiční Josefská zábava Československého Národní Sdružení v Montrealu se bude konat v obvyklých místnostech v City Hall oí Town od Mt. Royal (Royal Mount Hall), 90. Roosevelt Ave. (Autobus č. 16 a 18) v sobotu dne 24. března 1962 v 8 hod. več. Je to poslední příležitost v této sezóně si zatančit při dobré hudbě a pobavit se při dobrém občerstvení. Přijďte v hojném počtu a přiveďte své známé. Srdčně zve výbor.

Oslava narozenin T.G.M. byla v Montrealu důstojně oslavena. Po zahájení kanadskými hymnami promluvil poutavě Dr. František Ševčík, bývalý ruský legionář a pozdější gen. konsul v Paříži o Masarykově činnosti v Rusku za první světové války, a o úloze a dějinách československé Legie. Následovaly výňatky ze "Světové Revoluce" vztahující se k Masarykově činnosti v Rusku, čtené Dr. Jiřím Škvorem. První část večera byla doplněna krátkým proslavem předsedy Ukrajinského Sdružení v Montrealu panem J. Hrabem, který velmi dobrou češtinou pronesl několik vzpomínek na Prahu, z doby, kdy v našem hlavním městě působil. Po přestávce následoval hudební program, který vždy, jako za vedení Dra. F. Steina, měl velmi vysokou úroveň. Zahráno Trio F. Moll opus 65 od Antonína Dvořáka (pí. Daisy Mathison housle, p. Peter De Neeve Violoncello, Dr. F. Stein klavír). Výkon nejen libivý, ale vysoce umělecký. Solistka pí. Anna Cardová zazpívala několik písní od Václava Štěpána a Ondřeje Horníka. Její kultivovaný hlas, krásný přednes a půvabný zjev měly veliký podíl na krásném průběhu večera.

Mladistvý talent Jiří Foukal překvapil posluchače pokaždé větším a prohloubenějším, především klavírním. Tentokrát zahrál Listky do památníku od B. Smetany. Na konec přednesl Pěvecký kroužek několik krátkých písniček a hymny, k jejichž zpívání se připojilo obecnstvo.

Montrealský Pěvecký Kroužek řízený Drem F. Steinem zve všechny, kteří mají o zpěv zájem, aby se přihlásili na čísle telefonu: HU-9-9569.

DIVADELNÍ RUBRIKA

Jak vznikl Sokol. Rok 1848 je mezníkem v dějinách českého národa. Byl to rok bouřlivý. A právě tyto bouře otráslí okovy, jimiž vídeňská vláda svírala ruce našich dědů. Zaleknutá Vídeň se však brzo vzpamatovala a novými silami uderila na své poddané. Zardousila násilně tu malou část svobody, již si národové na barikádách vybojovali.

Myšlenka svobody se však nedala zničit. Čeští mužové byli pro tuto myšlenku pronásledováni a žalářováni. Zaslouží vzpomínouti jejich jmen: jsou to: Havlíček, Palacký, Rieger, Barák a naši tvůrce, naši zakladatelé s Fügnerem.

V těchto dobách byly již v Praze dva tělocvičné ústavy, ústav Jana Malypetra a ústav Schmidta. Byly navštěvovány většinou úředníky a studenty, příslušníky české i německé národnosti. I Tyrš byl členem Schmidtova ústavu a zastával již tehdy úřad cvičitele. Nemaje dostatečných prostředků k dalším studiím, Tyrš přijal místo vychovatele u továrníka Bartelma v Novém Jáchymově u Berouna. Zde se setkal s jin-

dráchem Fügnerem a zde také pomyslel založit český tělocvičný spolek. Po čase se vrátil do Prahy a vstoupil jako cvičitel do ústavu Malypetrova. Upozorňoval své žáky, aby pohlíželi na tělocvik se stanoviska vyššího, než jako na obyčejnou kratochvíli, nebo zábavu. Za vzor dával staré Řeky, kteří vychovávali mladé pokolení na duchu a těle, aby byli připraveni bojovati pro věc národní. Tyršovi bylo později nabídnuto místo cvičitele v ústavu Schmidtově, kde Němci žádali, aby měli veškerou moc ve svých rukách. Nepřijal a postup Němců urychlil založení "Českého tělocvičného spolku".

Dne 11. listopadu 1861 ocitla se v Národních Listech zpráva: "Prátelé tělocviku zamyšlejí zříditi spolek pro tělocvik, za kteroužto příčinou se již odbyvala porada několika mladých lidí rozličného stavu v hostinci "U Rožně". Samozřejmě, že jedním z hlavních iniciátorů byl Tyrš, který společně s dr. Gregrem sestavil stanovy. Zadány byly 17. prosince 1861 a v nich první spolek pojmenován: "Tělocvičná jednota pražská". Po jejich schválení daly se horlivé přípravy k první valné schůzi, která se konala 16. února roku 1862 v ústavě Malypetrově. Přítomno bylo 75 členů. Za předsedu zvolen Jindřich Fügner, muž vzácných zkušeností, ducha demokratického, jež vtiskl ve štít veškerému Sokolstvu. Teprve později byl přijat návrh na změnu jména spolku na "Sokol". Na návrh Tyršův přijato také heslo "Tužme se". O sokolském pozdravu byla svedena malá "bitka". Někteří navrhovali "Zdar Bůh" a jiní zase "Na zdar". Poslední zvítězilo a došlo oblíbené každého upřímného Čecha. Na návrh Fügnerův zavlečeno bratrské tykání. Sokol se stal spolkem bratří svorných, nerozdvojených náhledy politickými, náboženskými, bohatý byl

bratrem chudšího, jehož dlaně zdobí mozole poctivé práce.

Sokol si dobyl lásky všech upřímných Čechů. Kam přišli Sokolové, tam se lid hrnul ve velkých zástupech, nadšeně pozdravující sokolské šiky. Český lid věděl, že Sokolstvo bylo založeno, aby budilo české sebevědomí, aby hájilo a bránilo vlast proti útisku a úkladům odvčkých nepřátel.

Tyrš o založení Sokola napsal: "Když před mnoha léty hlouček jinochů zakládal sokolský spolek, vedla nás jediná myšlenka, že totiž národ má zapotřebí každé opory, že třeba mužů celých, statných, rozhodných, charakterů pevných a neoblomných". Tužme se, až máti vlast nás zavolá, aby sme všichni jako jeden muž se postavili pod prapory červeno-bílé, na obranu proti nepříteli hotovi jsouce pro vlast i životy své obětovati". Krácejme dle zásad sokolských, aby z nás vyrostli opravdoví Sokolci, chlouba národa českého".

Jan Petlička, vzdělavatel Východní župy AOS.

NEDOPLÁCEJTE NA SVOU NEZKUŠENOST

Jestliže jste nežil v Kanadě dosti dlouho, pravděpodobně nejste dost obeznámen s určitými praktikami kanadského obchodu.

Kupovat na úvěr může být velmi lákavé. Buďte však jist že jste porozuměl plně všem podmínkám úvěrového nákupu. Čtete vše pozorně a jste-li na pochybách, zda jste pochopil správně kteroukoli z podmínek, nechte si ji vysvětlit od důvěryhodné osoby, která zná dobře anglicky nebo francouzsky. Stalo se, že někteří z nově přichozích se zavázali platit příliš vysoké procento úroků a podepsali smlouvy, které je zavazovaly platit nad očekávání mnoho.

Jestliže jste na pochybách, o jakémkoliv vašem obchodním jednání, promluve si s úředníkem spolehlivé kanceláře, jakou je "THE BETTER BUSINESS BUREAU". Tam se vede záznam o stížnostech na jednotlivé obchodníky i na obchodní společnosti, jež jsou v podezření, že jejich obchodní metody jsou nesprávné nebo nepoctivé. Adresu a telefonní číslo kanceláře "THE BETTER BUSINESS BUREAU" v okruhu vašeho bydliště naleznete v telefonním seznamu.

Jestliže si myslíte, že jste se stali obětí neslušné obchodní praktiky, navštivte vašeho nejbližšího úředníka přistěhovalectví (the Immigration Officer) a nebo úředníka, který se zabývá záležitostmi národnostní skupiny, ke které náležíte. Tyto úřední osoby vám rádi pomohou.

Buďte si vědomi, že veškerá služba vedená oddělením občanství a přistěhovalectví je zdarma. Nemusíte platit nikomu v záležitostech, s nimiž se obrátíte na oddělení občanství a přistěhovalectví. The DEPARTMENT OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION Zkušení úředníci jsou tam proto, aby vám pomohli a jejich služby jsou zdarma.

Ellen L. Fairclough
Ellen L. Fairclough

Ušetřete na nábytku, když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

L. LUNSKÝ, OPTIK
Prohlídky očí - Zhotovení brýlí
Prvotřídní kvalita
Hovoříme česky
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

ZIMNÍ SLEVY DO EVROPY
OD 10% DO 30%
AIR & OCEAN
TRAVEL CENTRE LTD.
NOTARY PUBLIC
1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)
TORONTO
EM 3-8888 (4 linky)
KAREL BUZEK,
president.

Hodláte-li cestovat kamkoliv
AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE
684 BLOOR STREET WEST
ODBORNĚ VÁM PORADÍ
W. J. MARTINEK
KANCELÁŘ: LE. 1-4661
ReS.: RO. 9-3714
Listky na splátky neb za hotově

MALÝ OZNAMOVATEL
Krásné české a slovenské dlouhohrající gramofonové desky obdržte v Shoroun's TORONTO MUSIC CENTRE 781 Queen Street West - Toronto.